

Poštarina plaćena u gotovu.

Današnji broj stoji 1:50 Din

Narodna Straža

IZLAZI SVAKE SUBOTE. — PRETPLATA IZNOSI GODIŠNJE DIN. 60, POLUGODIŠNJE I TROMJESEČNO RAZMJEHRNO. — ZA INOZEMSTVO DVOSTRUKO. — OGLASI PO CIJENIKU. — PISMA I PRETPLATA SE ŠALJU NA UREDNIŠTVO I UPRAVU „NARODNE STRAŽE“ ŠIBENIK, POŠT. PRET. 17. — RUKOPISI SE NE VRAĆAJU

BROJ 2.

ŠIBENIK, 18. SIJEČNJA 1928.

GODINA VIII.

Devetstotinaosamnaesta

20. oktobar bio je miran, ali silno oblačan. U luci su mirovale ratne lađe. Ponegdje se čuo cik i iz stražarnice austrijskog Seebezirskomanda izišli nasmijani mornari. Bez pruske discipline u udovima, ali zato sa ogromnim građanskim halbcilindrom, koji je još k tome naherovislo, na glavi. I kroz tjedan dana otpočeo bijela revolucija, koju je pripravljala duga pasivna rezistencija. Oktobar 1918 g. donio je masama dnevnu zapovijed, koja je zvučala natinktivno-širogo iako je vojna komanda nije dala: — Kućii!

Treba li da opet pomenemo sve događaje, koji su doveli do oktobra 1918 i koji su mu slijedili? Vojnici austrijske vojske napuštali su svoje odrede i odlazili. Vojnici Antantepojoš nešto fanatizirani pobjedom, jeli su držani u ratničkoj formi. 1918 nije došla u kakvom znaku jeftinog patriotizma. Čitave mjeseca nakon oktobra 1918 vladala je jedna vrsta kolektivne radosti kod svih naroda, i pobjeđenih i pobjednika. U svaku dušu, nakon ogromnog trpljenja, ušao je sjajan osjećaj mira, osjećaj da je prestalo jedno strašno zlo i da će trebati odstraniti svu nepravdu, svu krivnju i sve što bi moglo dovesti 1914 i njenu reakciju u bilo

koj se kao karikatura socijalne pravde i ljubavi, i stoga nije čudo da je težnja svih naroda oktobra 1918 bila upućena reformi društva i stoga nije mogla nikakva druga lozinka da podigne ispaćenu dušu jače, no što je to učinio uzvik — Kućii!

Možda je trebalo da dođe baš jedno veliko klanje, da pokaže kako su oni, što su poslani da ubijaju jedana drugog, nevjerojatno blizu pomiali i osjećaju. U ovoj godini, kad će se, nema sumnje, slaviti događaji i junaštva na način, koji ne gradi zajednicu krvi, ama i svega svih naroda sviju zemalja, ponosnim pietetom moramo se spomenuti junaka kotorskog otpora, mornara koji su od 1 do 3 februara 1918 glasno manifestirali svoje osjećaje za mir i pravdu. Od prijekog suda bili su strijeljani Nijemac Franz Rasch, Talijan Antonio Grabar, Hrvat Jerko Šižgorić i Mate Brničević. Na tešku tamnicu od 5 do 10 godina osuđeni su Slovenac Franjo Pežal i Mađar Lajoš Szekacs. Raznih narodnosti, različita govora, osjetili su ratom pogaženo čovječstvo i dušu, uništeni dom i obitelj. U njihovu djelu najbolje se može osjetiti dah oktobra 1918 i njihov akt prkosa možemo slobodno ponosno kazati svima koji

vo raznim oblastima i općinama, to se ne mogu koncentrirati oporezivanja u jednoj osobi. Osim toga na zemljarinu općine udaraju ponegdje prirez, a onda katastrofa kod nas posvada nema. Kod dohodarine, kao personalnog, individualnog porezskog tereta, uzimaju se u obzir individualni momenti. Duga bojest, velik broj neopskrbljene djece, dugovi i razni drugi tereti — sve to se lako uvažava samo kod oporezivanja osobe kao porezskog subjekta, dočim se to nikako ne može kod poreza koji se odmeravaju po objektu, bez obzira na osobu vlasnika.

Stoga je bilo upravo žalosno i smiješno da su protiv dohodarine ustala i gospoda, koja su se povezala pod zvučnim imenom „seljačko-demokratske“ koalicije. Jer jasno je da bi se ukinućem dohodarine favorizirali imućniji slojevi! Do sada su plaćali dohodarinu i čeljad koja nemaju zemlji-

šta, kuća ili obrti i trgovinu, ali su raznim špekulacijama zaslužili toliko da se mogu voziti u automobilu i tjerati luksus. Ako se dohodarina ukinu, ta će gospoda uživati bez poreskih tereta, ali će siromašni nadničari morati da plaća — iako ima tek za koru hljeba — tri ili četiri vrste raznih državnih dažbina!

Mi smo odlučno zato da se snize svi drugi porezi, osobito oni koji pogađaju seljaka, radnika i obrtnika u živo, ali smo da se dohodarina uzdrži, makar da se protiv nje buni i g. dr. Voja Veljković, Davidovićev demokrat i najbogatiji čovjek u Srbiji. Mišljenja smo dakako da će trebati minimum egzistencije od 600 Din povisiti barem na dvostruko — morat će se poboljšati i poreski aparat, ali progresiju u poreskom sistemu treba održati i treba oporezivati i one, koji žive od rezanja kapona.

Dr Besednjak o koroškim Slovencima

U dvama novogodišnjim brojevima *Goriške Straže* napisao je nar. poslanik u rimskom parlamentu dr Engelbert Besednjak članak o položaju Slovenaca u austrijskoj Koroškoj. Glavno manjinsko pitanje jest koliko Slovenci su se glabiscima imali

14. jula prošle godine predložila je koroška vlada zemaljskome saboru predlog zakona o kulturnoj autonomiji Slovenaca. Taj zakonski predlog predviđa kao vrhovnu vlast nad slovenačkim školstvom Slovenačko Narodno Vijeće. U predloženom

mala 1.200.000 članova, primio je još novih 800.000. Stalin je opoziciju Trockoga i Zinovjeva osamio i odjelio od članstva stranke. Tako se dogodilo da je opozicija zaigrala sve na jednu kartu, na kongres stranke, i bila strahovito potučena. Izjavu protiv vlade je opoziciji potpisalo

samo 7000 ljudi, a od toga 1200 samih intelektualaca. Jasno je bilo, da je proletarijat ostavio svoje vođe i pošao za Stalinom, praktikom. Stalin je pritegnuo seljački element, koji je do sada bio nepouzdan prema vladi, i od toga je očekivati jaki napredak po Rusiju.

Frano Supilo i atentat na Khuena

U *Hrvatskom Pravu* od 7. o. mj. opisuje dr Ivan Petrić namjeravani atentat, koji je 1903. trebalo počiniti na tadanjeg hrvatskog bana Khuena i ulogu, koju je pri tom vršio Supilo, a o kojem se atentatu do sada nije javno pisalo.

„Bilo je to burne godine 1903. Val narodnoga ogorčenja protiv tuđinskoga presizanja u sveta prava hrvatskoga naroda prodró je u svako hrvatsko srce, dok konačno nisu jedne noći planule barake na zagrebačkom sajmištu, a to je imalo da bude signal za daleko zamašnije događaje. Sutradan dođu k meni s ylakom iz Zagreba trojica sveučilištaraca, koji su bili duša čitavog onog buntovničkog pokreta. Danas su dvojica od njih odvjetnici, a jedan je umro. Još i danas gledam onu neopisivu uzbuđenost na njihovom licu. Bijaše to očito odraz njihovog uzburkanog duševnog raspoloženja, nakon kojega su malo iza toga utekli iz Zagreba. Došavši k meni, ispričaše mi sinoćnje burne zagrebačke događaje, o kojima mi na Rijeci nismo još do onog časa ništa znali, te i tebe da je počas za vrijeme

izdaje osujećena. Toga radi morali su oni, kao kolovođe i podmetači požara da bježe i da se tako ugnu teškim posljedicama, koje su ih uslijed one izdaje neminovno čekale.

Nakon izmjene naših misli pođem k Supilu, da se dogovorimo, što da uradimo. Bio je vanredno zabezeknut i uzbuđen, te mi reče, da će odmah doći na naš skupni sastanak. Naše vijećanje dugo je potrajalo. U toj prigodi upoznao sam veličinu njegova duha i vanrednu odvažnost. Riješivši novčano pitanje stvorismo našu odluku, koja je bila od silnog značaja. opskrbitimo rodoljubne mladiće novcem i otpremismo ih još istog dana u Milan. U čem se sastojala ona odluka, ne ću ni danas da spominjem. Reći ću tek, da je ona na jedan odlučan način imala da dokrajči djelo one burne zagrebačke noći, i to u daleko radikalnijoj i efikasnijoj mjeri . . .

Naše junačke mladiće otpremismo nekom anarhisti Carcanu u Milan, s kojim se baš tada u velike bavila čitava talijanska, a i evropska štampa.

Ta akcija nije uspjela. Zašto? Ne

Dr Leonid Pitamic: Britanski imperij

Iz najnovije knjige „Država“

Ustroj te države ne da se tumačiti po nijednome pripoznatom općem obliku sastavljenih država. Englezi sami odlučno otklanjaju za svoj „British Empire“ (to ime je pronosirano g. 1919 i u paktu o Društvu Narodâ) ne samo bilo koji u nauci o državi priznati oblik sastavljene države, nego uopće svaki nacionalni oblik. Ta država, koja je po svojem teritorijalnom opsegu najveća od svih dosadanih država, i u kojoj živi četvrtina čitavog čovječanstva, sastavljena je od mnogobrojnih dijelova, koji imaju vrlo različite načine vlade i uprave. Razdioba tih jedinica nije laka, jer su na raznom stepenu vlastite vlade (samouprava, autonomija, „selfgovernment“) i međusobne zavisnosti; neke od tih jedinica same su formirane kao sastavljene države. U glavnom ipak lako razlučujemo u Britanskom imperiju, bez obzira na protektorate i na mandate (prekomorski teritoriji, upravu čijih je Društvo naroda povjerilo kojoj evropskoj državi), osim matične države *Velike Britanije* koja se sada sastoji od Engleske i Škotske, *dominione i kolonije*. Dominioni su bivše kolonije, koje imaju svoje vlastito zakonodavstvo i tom zakonodavstvu odgovornu vladu (selfgovernment t. j. vlastita vlada) Sve druge djelove, koji su neposredno zavisni od engleskoga parlamenta i engleske vlade u Londonu, zovemo uopće „kolonijama“.

a kolonija *New Foundland* od g. 1832 (dolično 1854) vladana od engleskog tipa odgovorne vlade.

Konačno je bila g. 1921 u južnoj Irskoj ustanovljena *Irska slobodna država* (Irish Free State). U irskom ustavu, koji je osnovan na ugovoru zaključenom između Velike Britanije i revolucionarne Irske, određeno je da ta država uživa iste slobodine kao kakav dominion, a posebno, ako nije što drugoga određeno, kao Kanada. Irskoj slobodnoj državi ne spada sjeverna Irska (Ulster), koja je ostala u dosta tijesnoj vezi s Velikom Britanijom.

Dominioni koji imaju po engleskom primjeru svoj parlament, svoju vladu t. j. ministarstvo odgovorno izabranome parlamentu i po tom parlamentu izbornicima (kabinetni sistem), su dakle: *Kanada, Australija* (po unutrašnjoj formi to su savezne države), *Južna Afrika* (jako decentralizirana jedinstvena država), *New Zealand, New Foundland* i *Irska* (jedinstvene države).

Britanski imperij opsiše još velik broj kolonija te takve tvorevine, koje su napola kolonije a napola dominioni: ovdje spada prije svega *Britanska Indija*, koja se razvija iz kolonije u dominion s opsežnom autonomijom pojedinih provincija.

Formalna zavisnost dominiona od Velike Britanije javlja se u tome, što su ustavi dominiona britanski zakoni, koji su bili zaključeni od parlamenta u Londonu, u kojem

Principijelno su svi dominionski zakoni, koji se protive britanskim zakonima, nevažni. Ali dominioni su postigli već tako veliku nezavisnost, da se izdaju britanski zakoni, koji važe i za dominione, samo onda, kada dominioni na to izričito pristaju ili za takve zakone čak mole, što je katkad potrebno za ustavne izmjene. Dominionski zakon, kojim se samovlasno prekida savez sa Velikom Britanijom, bio bi pravno nevažan, jer je ustav dominiona britanski zakon, koji se u bitnim tačkama može promijeniti samo britanskim zakonom.

Britanska kontrola se uz ustavne izmjene sačuvala uglavnom samo glede vanjskih poslova i vojne obrane. Pravna kontrola se vrši u sudicijskom odboru tajnoga vijeća u Londonu (tako zvani „Privy Council“, koji je sastavljen od svijju, i bivših, ministara, raznih drugih visokih politika, visokih činovnika i drugih visokih ličnosti). Spomenuti odbor dobio je g. 1844 kompetenciju da sudi kao najviše sudište o presudama kolonijalnih sudova, ako kasnije zakonodavstvo ne bi druga-

čije odredilo. To se dogodilo nekim prije navedenim ustavima, koji su vrlo ograničili apelaciju na tajno vijeće, tako da sada sudi tajno vijeće u civilnim i kaznenim poslovima porijeklo i samo onda, kada u spornome poslu ide za vrlo važna načelna, osobito za ustavna pitanja. U Kanadi i Australiji je glede nekih poslova dana mogućnost da se izabere za kraju instanciju ili najveći domaći sud ili britansko tajno vijeće. Važnost judikature tajnog vijeća je prije svega ta, da u spornim ustavnim pitanjima lako štiti prednost britanskih zakona pred zakonima dominiona. Sada i opstanak te judikature praktično zavisi od samih dominiona.

Glede vojske i mornarice da se uopće uglaviti načelo da su dominioni autonomni, u koliko se tiče uzdržavanja mira u unutrašnjosti i vlastite lokalne obrane te načina vojne službe, ali vojska i brodogradnja, koje dominioni za vrijeme skupnog rata po svojoj volji davaju, stoje pod skupnom britanskom vrhovnom komandom.

Konac u slijedećem broju.

Antologija Gustav Krklec: Molitva za djecu

*Tebe, koji sljasha smrt kroz naša polja
i mnoga srca probi vrhom svoga mača
da bi sudbina bila svijellija i bolja
a zemlja naša srećnija i jača —*

*Tebe, koji posla crne godine rala
i glad, i pomor i puteve nepróhodne
da bi zauvijek združilo brata i brata
i svatna dao zemlje i njive rodne —*

*Tebe, Gospode, molim ove svijelle noći
kad vije bio snijeg nad ulicama grada:
možda će i nama zlatno doba doći:
procvjetati zemlja, uroditi polje.*

*Pomilaj plavu kćerku varošskog čistača
i reci da će biti lijepa kao zora
poljubi crnog sina seoskog kovača
i daj da bude silan kao gora.*

*Unidi kroz prozor seljakâ, siromahâ,
i prostri im po slami svoje svijetlo htijenje;
od dodira Tvojega i od Tvoga daha
niknuće nam mlade, bolje pokoljenje.*

*Daj djetetu svakome ljubavi i moći
da postane od nas zdravlje i bolje
možda će i nama zlatno doba doći:
procvjetati zemlja, uroditi polje.*

Kandidatska lista NPS za opć. izbore

1. Vladimir Kulić, obrtnik; 2. Joso Tambača, težak; 3. Dr Ante Dulibić, bivši narodni poslanik; 4. Vice Zaminović, težak; 5. fra Stanko Huljić, župnik - Danilo Kraljice; 6. Stipe Stošić, težak; 7. Vinko Šupuk, trgovac; 8. Petar Grubišić-Čarija, težak; 9. Dunko Živković Stipin, težak - Zaton; 10. Luka Šarić, trgovac; 11. Dinko Foretić, profesor; 12. Rade Gulam, trgovac; 13. Jere Bumber Mileta Andrijin, težak; 14. Stipe Škugor Špirin, težak - Dubrava; 15. Luka Mikulandra pk. Jose, težak - Bilice; 16. Ante Milutin pk. Vice, težak - Krapanj; 17. Niko BujasNanin pk. Jose, težak; 18. Stipan Klisović pk. Lovre, težak - Danilo Kraljice; 19. Joso Karadjole, nadučitelj; 20. Stipe Bogdan Ivin, posjednik; 21. Bene Ercegović-Grba, trgovac - Rogoznica; 22. Joso Krnić pk. Nikole, težak - Konjevrate; 23. Stipe Slavica pk. Andrije, težak - Lozovac; 24. Jure Krnić p. Mate, težak - Bilice; 25. Špiro Mileta, pk. Ive, težak; 26. Šime Jušić pk. Grge, težak; 27. Mate Srzić, sudb. kancelist; 28. Šime Knežević-Čović Grgin, težak - Boraja; 29. Mate Berović Šimin, težak; 30. Blaž Plenča pk. Pere, težak - Vrpolje; 31. Stipe Roša pk. Ante, težak; 32. Pere Baranović-Pavlič pk. Mije, postolar; 33. Mate Pergin, trgovac; 34. Ive Baranović pk. Filipa, težak; 35. Ive Rude pk. Nike težak; 36. Špiro Gojanović-Meljada, građ. poduzetnik; 37. Marko Jakovljević, trgovac; 38. Mate Radić, postolar - Primošten; 39. Msgr. Ivo Bjažić, kanonik; 40. Frano Škarpa, um. učitelj; 41. August Meznarić, bank. direktor.

Atentat u Skoplju

U petak oko podneva počinjen je u Skoplju atentat na jednog državnog činovnika. Marija Bunev, mlada elegantna gospođa od 26 g., ispalila je u Velimira Prelića četiri hica iz revolvera pred njegovom kućom. Prelić, pravni referent kod velike županije u Skoplju, pao je teško ranjen. Atentatorka je ispalila nato još u se dva hica iz revolvera i smrtonosno se ranila, te je ranama brzo i podlegla.

Kako se u krugovima Južne Srbije tvrdi, i ovaj atentat na jednu ličnost političke uprave, djelo je makedonskog komiteta. Policija je dobila u ruke, kako izjavljuje, dosta materijala, prema kojemu se zaključuje, da je gđa Bunev radila po instrukcija-

Svjetska produkcija vina

Na cijelom svijetu se producira oko 185 milijuna hektolitara vina. Kroz zadnje dvije godine proizvodnja na pojedine države otpada ovako:

	1924	1925
Francuska	40,787.955	62,767.086
Italija	37,076.000	45,367.000
Španjolska	15,753.528	26,700.000
Alžerija	8,379.142	12,366.115
Rumunjska	5,000.000	6,113.000
Argentina	2,500.000	6,504.176
Portugalska	2,060.300	5,315.400
Čile	1,700.000	2,224.865
Jugoslavija	1,600.000	2,968.006
Grčka	1,500.000	1,740.000
Mađarska	1,200.000	480.000
Bugarska	1,000.000	1,281.500
Njemačka	989.343	1,803.954
Belgija	780.000	636.614

Iz Šibenika i okolice

Odlikovanje. Naš odlični sugrađanin, težački posjednik g. Joso Tambača odlikovao je prošlih dana za izloženo vino Maraština na pariškoj ekonomskoj izložbi Bien-étre diplomom Grand Prix i zlatnom medaljom. Drago nam je da je baš Šibenčanin kao vinar Jugoslavije odlikovan, tim više što time dobiva na glasu naša privreda. Racionalizacijom vinskih proizvodnje, čime se g. Tambača intenzivno bavi, mnogo će zadobiti naša ekonomija. Mi našem odličnom prijatelju, koji je već 1925 g. na Jadranskoj Izložbi odlikovan zlatnom medaljom, od svega srca čestitamo na ljepom uspjehu.

Plesovi. Baš nekako u isto doba, kad zagrebačke i beogradske novine donasaju intervjue, članke i jadikovke o gladi u Dalmaciji, spremaju se svi koji misle da predstavljaju Dalmaciju, na priređivanje plesova. Udariše u talambase i u našem gradu i tko će prvi nego naši zemljoradnici, „klasna“ organizacija, reprezentativni korpus dalmatinskog težaštva! U vrijeme, kad bi radi opće oskudice, radi lošeg ekonomskog stanja morali svi radni staleži da ustrajno i nepokolebivo porade oko osamosvojenja i stisnu zube i šaka protiv općeg nehaja buržoazije, gospoda koja vode jednu organizaciju sa seljačkom firmom i klasnim težnjama priređuju jednu običnu buržujsku zabavu, idealno koracajući za frakarijom. Danas kad u Šibeniku nemamo študentske knjižnice i kad naši prosjaci i tiha sirotinja stradavaju od gladi i neimaštine, sramota je do Boga da se igrom i vinom otupljuje narodna intelektualna svijest!

radi škodljivog uništavanja, SLU upozorava da se za lovostaja ne uništava divljač, a da se nikako ne lovi divljač lacom, pločom i gvoždima, te da se ne uništavaju ptice pjevice i druge korisne ptice, dočim se moraju uništavati škodljiva divljač. SLU moli lugare i zanimanike da preporuku uzmu ozbiljno k srcu.

Dr Ivo Belin, poznati gospodarski stručnjak, napisao je u *Novom Doba* od subote članak o novim oblasnim nametima, koje je prošlih dana izglasala splitska obl. skupština. Dr Belin konstatira da bi budućnost Dalmacije mogla biti samo u industriji. I eto baš obl. skupština stvara namet na radna polja i na električnu energiju. Ti nameti otjerat će kapital i volju da se u Dalmaciji ustali industrija. Bez sumnje oblast treba da ima novaca, ali ovi se mogu da dobiju samo tako, ako se izvede razgraničenje državnog i oblasnog gazdinstva. Inače nije moguće stvoriti financijska vrela, pa bi bolje bilo i nestvarati onda maglovite planove o oblasnome radu.

Društvo za saobraćaj putnika održat će svoju godišnju skupštinu, koja je odgođena, u nedjelju u salonu hotela Krka.

Za naš list. 7. o. mj. vjenčao se u Lišanima g. Jakov Galić Iv. iz Lišana sa g. Cvitom Podrug Iv. iz Piramatovaca. Na vjenčanju je naš odlični pristaša g. Josip Marić iz Vukšića sakupio za fond našeg lista 75 Din. Evala darovateljima, a našem prijatelju hvala!

Škole kod sv. Frane. Muška pučka škola ima 5 razreda.

dr. Josip Lalić i Dane Škarica kao podstarješine, prof. M. Triva kao prosvjetar i g. Ivo Protega kao načelnik.

Stranci u Šibeniku. Prema zvaničnim podacima, kroz prošlu je godinu bilo u Šibeniku 6341 putnik iz Jugoslavije, 283 iz Čehoslovačke, Poljaka 27, Rusa 46, Francuza 37, Engleza 303, Nijemaca 215, iz Njemačke Austrije 583, Talijana 412, Madžara 67, Američana 78, Rumunja 16, Albanaca 21, Švicara 58, Kineza 14. Ovdje nisu uračunani oni stranci, koji su boravili u privatnim kućama, a tih je bilo mnogo.

Zabava „Orla“. U nedjelju 15. o. mj. priredio je H. K. Orao u Badžani zabavu. Na programu je bila vrlo uspješna komedija u tri čina Liječnik na silu. Izvedba je bila nad svako očekivanje. Osobito treba istaknuti igru A. Belamarića, koji upravo rijetkim talentom odigrava sve svoje uloge. Na programu su još bile i dvije šaljive solo scene, Moderni prosjak i Šaljivi proslav na početku same zabave, koji je vrlo dobro izveo Š. Bumber. Kako su sve uloge imali isključivo sami Orlovi-omladinci, uspjeh zabave je tim značajniji. Dvorana je ove večeri, kao i obično pretrpana. Zabavu je počastio svojom prisutnošću i presvij. g. biskup.

Pismo iz Sala

Sali 1927. Prošla godina je bila veoma crna za nas otočane. Glavni dobitak je ribanje. Ali ni prošla godina nije ništa dala. Ovo je 4-5 godina da nema nikakve ribe. Ni za

nom našom sjete i nas, pak nam dadu bar prigode, da svojim žuljima radom zaslužimo koricu hljeba.

Kad znaju za našu adresu kad mi njima trebamo, nek se i sada nas sjete, kad bismo mi njih trebali.

Malo statistike. Sali imade 1205 duša. Bilo je rođenih u god. 1927: 40, mrtvih: 15 vjenčanja: 9.

Izjava.

Upozorujem sve trgovce i sve ostale zanimane da neću priznati nikakav dug, koju učini na moje ime a bez mojeusmene ili pismene privole moja žena Kata Fržop.

Sa štovanjem

Vodice, 14. siječnja 1928.

Niko Fržop p. Grge

Za izjave u ovoj rubrici uredništvo ne odgovara.

Vlasnik, izdatelj i odgovorni urednik Ante Huljev. - Tisak Pučke Tiskare u Šibeniku — (Predstavnici: Jerolim i Vjekoslav Matačić).

SALAMA

prve vrsti nova
roba posve zrela

dobiva se svagdje.

Prva hrvatska tvornica salame,
sušena mesa i masti

M. Gavrilovića

sinovi d. d. Petrinja

zastupstvo:

JOSIP JADRONJA

ŠIBENIK (Dalmacija)

